

Hellen Rinell
637 Shinsaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 139.

Göteborg den 8 mars 1962.

Den 27/12 brev nr 134 har du bestämt bevs-
rat dåligt. Hur var det med klockorna?
Jag tror inte att du nämmt om dom sedan?

Hella lella!

Oj, oj, oj! Nu har jag tvänne brev att besvara. Det av den 20/2 som har nr 136 och det av den 3/3 med nr 137. Nu är mamren rätt! Det första fick jag efter sänt till Borås och det kom mej tillhanda den 28/2. Det var Maria-dagen. Och Eva som här detta förnämliga namn förkunnade för vem som kom i telefon eller uppenbarade sej på ort och ställe att hon hette Maria och hade namnsdag i dag! Aina heter likadant. UV skickade jag därifrån. Aina tog den med sej till kontoret och skickade väl den med något bu. Jag var inte ute på hela Borås-veckan mer än att jag i fredags den 2 ds åkte in till stan och hälsade på fru Frida Pettersson, som nyligen fyllt 90 år. Och det var så roligt, såå. Och hon blev också så glad. Vi drack kaffe dels med bröd från hennes födelsedag och dels något av senare dato. Allt var så läckert och fink. Och Frida hade bakat allt bröd till 90-årsdagen själv!!! Hon visade mej omkring i sitt gamla hem och när hon kom till sängkammaren, så stod där 2 sängar bäddade fastän hennes man gog för några år sen. Dom här sängarna har vi köpt av din pappa för över 60 år sen sa hon. Samtidigt hade dom köpt en fin matservis hos Ferd. Lundqvist. Och den fanns inte en spricka i. Allt var som nytt. Det var roligt att traska omkring i hennes 4-rumsvåning - jag tror att det var så - och titta och beundra å så. Hon hade ringt efter Langerud för han skulle skaffa henne lite söntabletter. Han kom när vi drack kaffe och deltog i repet. Så tog Frida upp ett konvolut ur sitt skrivbord och lämnade honom. Det var någon gåva till församlingen. Jag tyckte att skriften utanpå kuvertet såg så snygg ut, så jag bad att få se på den. Hon hade en stil som skulle passat en god skrivare i vilken ålder som helst. Det är så rörande med våra gamla att dom har ett sånt ekonomiskt ansvar också för församlingen och allt Guds verk. Och jag har haft förnämnen hämta många sådana gåvor och förmedla dom dit dom skulle.

När jag for hem fick jag av Aina kronor 100:- /ett hundra/ som ett ytterligare bidrag till Oscars missionsfilm. Och dom önskar bara att dom ska få se filmen då ni kommer hem. Jag satte in beloppet på din bok i måndags. Samtidigt tog jag ut kr. 47:98 för diverse utlägg under senare tid.

Du kanske också ska ha tack för de båda breven. Till Borås fick jag samtidigt ett kortbrev från Elisabet, vari hon skulle försöka hejda mej då det gäller pengarna. Men det lax ju inte eftersom dom gick samma dag jag fick ditt brev. Och nu har hon tydligen fått dom. Ett rek. ligger väl kvar 14 eller 30 dar. Det var inte alls så att dom var otrevliga på LMF. Det blev bara så där korrekt expedierat.

Det fanns tillsammans med era slides ett kuvert med foton. Och där fanns ett med Almqvist och Eriksson och Nils Dahlberg och ett par damer, som jag nog inte vet vilka dom är. Någon film finns inte i sammanganet. Jag har haft nere alla pateten. Det här kortet är väl nytt? Nu har jag för mej att jag kanske har ett kuvert med film, som tillhör er. Svart-vit alltså. Men dom är säkert äldre. I dag hinner jag inte att leta mera. Det är så många andra trevliga foton bland dom här, men det står ingenting på baksidan på dom, så jag vet ju inte vad dom handlar om. Det omskrivna kortet visar ju folk som jag känner, så det gick bra. Vad är Meilyn för ett barn, som kommer hem med sådant betyg. Hon är väl 9-10 år? Det var ju för grant. Och så efter en lång sjukdomsperiod. Men hon får nog sno på, så att inte sysslungen Kerstin kommer och bräddar henne! Dom testade en del 2-åringar i Borås förra året nån gång. Hade kommit överens med föräldrarna om saken. Och så kom en ung dam hem och pratade med Kerstin och hade med sej en del saker som hon inte sett förr och ungen fattade bums vad det handlade om. Hon sa att Kerstin var nr 1 bland de testade 2-åringarna. Hon var väl kanske 2½ då. Nu är ju Meilyn så många år äldre, så hon kommer väl alltid att ligga före. Men vad det är roligt att harna har huvet på skaft. Det är väl amerikansk skola M. går i? Kanske Marinens egen? Men betyget var fantastiskt. Ja, det var sant! Vad skall jag göra med detta kort?

Ja, längre än så här har jag inte kommit. Och då är det den 10/3 på middagen Just nu har jag - för vilken gång? - ringt Bärnsten. Jo då, han har försökt och den och den träffas inte och Fagreus har varit i Kongo och det har varit omöjligt. Jag sa att om man ringer varje dag i många veckor, så skulle dom väl åtminstone kunna ringa ett besked. Men nu skulle han verkligen försöka igen. Ja, dom får ju inte förstöra den eller kopiera eller så. Nä, hans att det vet man ju inte vad dom tar sej för. Har dukarna kommit? Ja, det hade dom. Och allt var bra? Ja, då. Och när jag sa att jag just tjöll på att skriva till er så sa han något om att jag skulle säga att dukarna kommit. Jag svarade inte på det. Men han kommer nog inte att erkänna dom till er. Hur har en sån konnat ha ansvarsfulla poster i något sammanhang? Säg att det är okey, sa han. Om dukarna. För resten så sa han att han skulle gå upp till Försvarestaben!!??? Så till skrivbordsuppsatsen! Du tycker nog att jag velar. Men jag blev väldigt glad att du inte deklarerat precis hur mycket många delar det finns, så jag kan smussla undan något. Först skulle jag säga att det finns fyra hörn till ett underlägg derlägg, som jag visst glömdes av då jag räknade upp pjäserna.

Det som jag gärna vill behålla är brevstället och den lilla frimärksasken. Kanske jag skall upprepa pjäserna. 4 hörn, bläckhorn, pennfat, läskpapershållare lare, 2 ljusstakar, 2 bokstöl, pennskaft. Jag tycker nog att jag skall löda ihop kniven om det går och om jag får tag i den. Nu har jag inte plockat ner det men jag tror ändå att detta är allt. Ja, visst var det fint att gå en så bra plats vid min ålder. 8 dar var så lagom. Sen var det skönt att vara hemma. På vägen från B. hoppade jag av i Hindås och hälsade på Fina en timma. Den 19 ds ska pastorn och vi några till fara dit för då fyller Fina 80 år. Nu kom jag ifrån min plats lite för tidigt. Ungarna är ju så tjusiga. Och man kan ju sitta i timmar och prata med dom som med en vuxen människa. Särskilt gäller det den lilla. Men Eva också. Sen är dom ju stridiga och illkna ibland som andra människobarn. Och vilken tjusig mamma dom har! Aina och Olle har många vänner och församlingsmedlemmar - unga familjer - som bor i deras närhet. Och dom hjälper varandra hur mycket som helst med barna å så. Den 27 ds slutar Olles kurs här i Gbg. Sen ska han vara hemma på lasarettet i fem månader innan den nya kursen börjar, om han nu kommer in, som vi hoppas. *Julian*